

OVER SCHOONHEID

Het verhaal komt vaak op dreef wanneer herinneringen gedeeld worden. Herinneringen aan mooie gebeurtenissen. Herinneringen aan de nabijheid en de zorg van mensen op je weg. Herinneringen aan eigen engagementen die nog altijd inspireren tot geluk. Het goede en het positieve herinneren, dat wordt een verhaal. Het minder goede en pijnlijke herinneren we ons uiteraard ook. Bij het verhaal van elk leven hoort het erbij. We lezen het echter in de voetnoten...

Schoonheid

Iemand vatte onlangs in een gesprek verschillende herinneringen aan iemand samen onder de noemer 'schoonheid'. Het typische karakter van iemand verwees naar de schoonheid van het leven. Gebeurtenissen die samen gedeeld en beleefd werden, waren een wegwijzer naar schoonheid. De trouw in een eens gegeven engagement, het vertelde over de menselijke schoonheid. De schoonheid van het leven, het was en blijft een wegwijzer naar een waarachtige levenskunst. Luisterend naar dit verhaal dacht ik: gelukkig de mens die door anderen de schoonheid van het leven mag ontdekken. Ja, gelukkig dat er in een vaak harde en ruwe wereld nog plaats is voor schoonheid. Gelukkig zijn er in een wereld van wantrouwen nog mensen die het vertrouwen wekken. Vertrouwen, waaruit schoonheid mag geboren worden. Gelukkig vervagen de zelf opgeworpen ego's van vandaag, in het licht van de waarachtige en menselijke schoonheid. Schoonheid in de liefdevolle zorg, in tederheid, in de zachte handen die je dragen wanneer de levensweg moeilijk wordt.

Kijken en zien

Het is misschien een cliché, dat wij kijken met onze ogen en pas zien met ons hart. Toch schuilt hierin een waarheid. Kijkend om ons heen blijven we zo vaak aan de oppervlakte. We hebben iets of iemand waargenomen, en dat is het. Pas wanneer we dieper kijken, wanneer we zien met de ogen van ons hart, kunnen we weer geraakt worden. Wie door iets of iemand geraakt wordt, die 'ziet' opnieuw het wonder. Het wonder van de natuur en de schepping, die ons huis is. Het wonder van mensen om je heen, die met een onvoorwaardelijke liefde en zorg nabij zijn. Het wonder van die tochtgenoot op je weg, die komt met onverwachte bemoediging en aandacht. Het wonder, misschien een herinnering? Een herinnering die de ogen opent voor de schoonheid om je heen.

De wereld die ons omringt

Zie de wereld om je heen en ontwaar er de schoonheid in. Het is een oproep van Jezus in het evangelie (Mt 6,25-29). 'Daarom zeg ik u, wees niet bezorgd voor uw leven... Let eens op de vogels in de lucht: ze zaaien niet en maaien niet en verzamelen niet in schuren, maar uw hemelse Vader voedt ze... Kijk naar de leliën in het veld: hoe ze groeien en bloeien. Ze arbeiden noch spinnen. Toch zeg ik u: zelfs koning Salomo in al zijn pracht was niet gekleed als een van hen.' Woorden van Jezus die klinken als een ode aan de schoonheid. En het zijn woorden met een pleidooi voor wat zorgeloosheid. Zorgeloos zijn, de moed hebben om vrij te zijn bij het genieten van als wat mooi is. Dit gaat niet over het recht op luiheid of de weigering zelf de handen uit de mouwen te steken. De schoonheid van de schepping brengt ons niet tot onverantwoordelijk gedrag. Zorgeloosheid vloeit juist voort uit vertrouwen, ze geeft levensenergie aan mensen. Zorgeloosheid en engagement gaan altijd hand in hand, vol vertrouwen. Ze maken het leven mooier en wekken schoonheid op. De vogels in de lucht, de bloemen op het veld, ze helpen ons om echt vrij te zijn. Het is die vrijheid waarmee we de 'schoonheid' om ons heen mogen zien. En ook al zijn het herinneringen, ze blijven een licht werpen op vandaag en morgen.